

Algemeen Dagblad

Poulencs opera is gek, goed en verrukkelijk. Je kunt er geen touw aan vastknopen, maar alleen al door het pure plezier heb je een heerlijke avond. Alles aan deze opera is grandioos. Wat deze opera verder zo ongelooflijk goed maakt is de regie van David Prins. Met zijn geweldige vindingrijkheid en muzikaliteit, aangevuld met het fantastische decor van Vincent Sturkenboom en de kostuums van Claudy Jongstra, maakt Prins van Les Mamelles een feest. Hoe dan ook, ga dit zien! Deze opera is een van de beste voorstellingen van de afgelopen jaren.

Doron Nagan

Noordhollands Dagblad

(...) een alleraardigste, aanstekelijke voorstelling (...)

Bart Visman maakte een bewerking op maat voor het vooral uit blazers bestaande orkest, die maakt dat de muziek extra feestelijk klinkt.

Variété-muziek bijna, maar wel heel geraffineerd.

Renate Arends zingt mooi de rol van Thérèse en Bernard Loonen straalt als de echtgenoot een uit nood geboren dapperheid uit die komisch werkt.

Dit gezelschap doet op muziek van Poulenc wat Apollinaire met deze licht-satirische revue over feminisme, overbevolking en oorlog voor ogen stond: amuseren en interesse wekken.

Hans Visser

NRC

Opera Trionfo overtreft zichzelf theatraal en vooral muzikaal met de uitbundige productie van Les Mamelles de Tirésias. Renate Arends is in de titelrol een van de sterkste troeven van de voorstelling.

De partituur is kundig uitgedund voor het uitstekend spelende Nieuw Ensemble, dat door Ed Spanjaard met liefde voor Poulencs idioom wordt gedirigeerd. Op het podium geven de feestelijke regie van David Prins, de bonte kostuums van Claudy Jongstra en de prima cast vaart aan wat vanuit de orkestbak aan enthousiasme wordt gelanceerd.

Mischa Spel

Het Parool

(...) hartveroverende aria's (prachtig gezongen door Renate Arends als Thérèse) (...)

(...) De uitvoering was in alle opzichten voortreffelijk (...)

(...) Sterk was het aandeel van regisseur David Prins, decorontwerper Vincent Sturkenboom en kostuumontwerpster Claudy Jongstra, die Poulencs kleurrijke, geestige partituur voorzagen van een kleurrijk en vaak geestig contrapunt. (...)

Vocaal fundament (...) was zonder twijfel tenor Bernard Loonen, die, gewapend met een grote komische uitstraling, de rol van de echtgenoot tot een genot maakte (...).

Erik Voermans

De Telegraaf

Opera Trionfo: Trionf der zotheid.

(...) De dwaze aaneenschakeling van surrealistische scènes wordt in deze voorstelling bijeengehouden door een ijzersterke enscenering van David Prins. (...)

(...) Opera Trionfo heet het gezelschap dat in een coproductie met het Nieuw Ensemble en de Stadsschouwburg Haarlem een meesterlijk uitgewerkte voorstelling neerzet. (...)

(...) Met de sopraan Renate Arends en de tenor Bernard Loonen heeft Opera Trionfo prima zangers in huis gehaald die zich bovendien uitstekend op een podium kunnen bewegen. Ook de kleinere rollen zijn verrassend goed bezet.

(...)

De spetterend snelle regie van David Prins sluit nauwkeurig aan bij de aanzienlijke fysieke mogelijkheden van de cast. (...)

(...) In de fantastische kostuums van Claudy Jongstra en de suggestief vormgegeven decors van Vincent Sturkenboom rollen, dollen en tollen de zangers door de voorstelling (...).

(...) Bart Visman is er glansrijk in geslaagd Poulencs instrumentatie uit te dunnen tot een fraaie zetting voor een groot kamermuziekensemble. (...)

(...) Ed Spanjaard tekent voor een sublieme uitvoering (...). De musici van het Nieuw Ensemble geeft hij alle ruimte voor de symfonische en de kamermuzikale kant van Poulencs grillige werk dat in deze uitvoering komischer is dan menige cabaretvoorstelling.

Béla Luttmer

Trouw

(...) Voor de jonge stichting Opera Trionfo, die dit weekend Nederlands zeer geslaagde eerste geësceneerde opvoering verzorgde, bleek Poulencs latent gebleven meesterwerkje gefundenes Fressen. Zeker met dirigent Ed Spanjaard en Poulenc-adept en componist Bart Visman. Visman bewerkte de oorspronkelijke orkestversie knap voor de zestien gedreven spelende musici van Spanjaards Nieuw Ensemble. Zo'n reductie is met Poulencs veelkleurige idioom een moeilijke klus, die Visman echter geheel in de geest van de componist klaarde. (...)

(...) een heerlijk zingende Renate Arends (...)

(...) Tenor Bernard Loonen kon veruit het beste overweg met Apollinaires rondtollende taalgrappen. Met zijn komische spel wekte hij de indruk zelfs nog een tandje sneller te kunnen. Binnen de uitstekende zangers-cast viel ook Mattijs van de Woerd op door zijn boeiende zang- en acteerprestaties.

(...)

(...) Het eenvoudige oorlogs- en liefdesrode decor, de sober-dadaïstische kleding en de accurate regie van David Prins verhieven het absurdisme terecht tot serieuze zaak. Humor als bespiegeling, al klinkt dat alsof je de voorstelling met uitgestreken gezicht zou uitzitten. Het tegendeel was waar.

Anthony Fiumara

de Volkskrant

(...) Het was een in alle opzichten geslaagde voorstelling. Wat de solisten, bijna allemaal Nederlanders met een opvallend goede Franse uitspraak, zingend en acterend wisten neer te zetten was zonder uitzondering van uitstekend niveau.

Tenor Bernard Loonen en bariton Mattijs van de Woerd waren overtuigend (...), aan de zijde van de stralende sopraan Renate Arends in de titelrol. Het koor had zich vooraf al vocaal bewezen in Poulencs lastige a cappella cantate Un soir de Neige (...).

(...) Dirigent Ed Spanjaard en het Nieuw Ensemble beleefden hoorbaar plezier aan Poulencs geraffineerde theatermuziek, mede dankzij de uiterst adequate herinstrumentatie van componist Bart Visman. De eenvoudige maar doeltreffende belichting en decors, (...) de indrukwekkende vilten kostuums van Claudy Jongstra en de vlotte, goed getimede en humorvolle regie van David Prins maakten het succes compleet.

Jaco Mijnheer